

„KAMEŇOLOM“

1.
Stojím tu na prahu,
na prahu lomu.
Dívam sa na skaly,
-kameňolomu-
Stojím a pamätám,
bo myseľ mi stále ešte siaha tam,
ta -do časov-
keď ako chlapča som,
na tomto prahu stál,
tie stopy tu moje,
2.
Stojím a spomínam,
a pred očami mám,
-doteraz-
ten výjav prác tých,
hrmotavých ťažkých.
Tu, na tomto mieste stál,
ten chlap čo tu skalú roztlákal.
To naňho som ako chlapča,
hladieval s úžasom,
jak mláti silou do kameňa železo.
Až žily na rukách má,
ako silné vetvy našich stromkov v
záhrade.
Šokoval ma ten chlap vtedy,
mne tieklo mlieko po brade,
a jemu furt svaly rástli,
potom sa mu leskli,
3.
„Ujo“-pýtam sa.
„Musíš ten kameň rozmliaždiť“?
-„Musím“- odpoveď mi dá.
-„Hm“-zahmká, neodpovedá.
Pot si utrie zo čela.
Berie ťažké kladivo,
a už sa aj zaháňa.
-Uderil-
Otázku mi dá.
-„A čo tu vlastne robíš?
uvidí ťa majster,
vyhnať ťa hneď dá“.
-„Ja tu blízko bývam ujo,
a nemám inej roboty“.
-„Len choď radšej nabok,
kúsok skaly odletí,
poraní ťa,
4.
Ách, tak to bolo vtedy.
Ustúpil som.
A on znovu bil,
zo skalami zápasil.
Jednu za druhou ten človek,
tu zdolával,
a ktorí nedal povoliť sa,
-tak-
-„JA TEBE BOHA“!-,
z plna hrdla zvolával,
a o chvíľu už sa,
5.
Do úst som si vložil z krajca chleba,
pozoroval mamičku,
chvilami aj seba.
Po dúškoch som mlieko pil,
a v duši som zápasil,
s utrápeným pocitom.
Aký smutný je náš dom.
Unavená mať si sadá,
pri mňa k stolu.
Omrvinky z chleba hľadá,
prstami ich zliepa spolu.
Sedí ticho,-nič nevraví,
z láskou sa však na mňa díva,
dlaňami ma pohladí,
a však,-
čosi smutné v sebe skrýva.
6.
Ja však dávno už viem čo ju trápi,
to predou mnou len zakrýva,
že otec môj sa už nevráti,
že smrť ho v boji skosila.
To kvôli mne sa mama trápi,
a pravdu vraví vymyslenú.
Lež ja už dávno viem tú pravú,
z ulice aj od báb starých,
7.
Veľmi ľúto mi tej mami vtedy bolo,
v chalupe len sami,
žiť len tak-ledabolo.
Nu i stalo sa.
Možno samou Božou prozreteľnosťou to,
čo stať sa malo.
To k mame mojej ľúbeznej,
ani neviem ako,
lež prevravel som takú vetu,
také slovo.
To na jej tvári bolo riadne vidieť,
že to, čo vyriekol som práve,
ju aj riadne v dušičke jej,
ba i v srdci milom,
8.
-„A chlapci mi vraveli,
že im mami povedali,
že si nás aj iný ocko môže vziať!
Že furt nemusíme ostať sami,
mať len smútok na porád“!
Bol som malý, nechápal som,
-čo to vravia tí z gruntov ulíc chuligáni?,
že si moju mamku môže aj,
iný ocko vziať?
Nedalo mi celé noci spať,
taký som mal túžby spať.
KEBY TAK TEN Ž TOHO LOMU!
Takto som ja premýšľal.
Keby len tak, s'á by akože na pozdrav mi,
„nazdar chlapče“
9.
Ešte rosa na tráve je,
chlad nevyšiel z chalupy,
ja už v starých gaťách letím,
dolu kopcom poza grunty za chotáre,
-za lúky.
Len susedovie dedovi,
zanechal som odkaz mame.
Nech sa o mňa nebojí,
že ma nájde v našom lome.
Opäť na tom istom mieste,
veľký chlap tak tuho stál,
len čo slnko spoza hory vyšlo,
10.
Uvidel ma a hneď vravel:
-„Prid' zajtra, budú nove mašiny.
Uvidíš tie stroje silné,
jak budú hltat'-drviť,
tie skaly spoza zeminy.
Tu hutnú silu týchto čias,
prid' sa pozrieť na pasáky,
na tú krásu...
čo nevidel si ešte-nepoznal,
to uvidíš a spoznáš teraz,
prvý raz“.
Vtedy z jeho slov mi,
po chrbte až behal mráz.
Stále stál som, sledoval ho,
jak krompáč prudko zaháňa,
jak oddeľuje kamene,
a tie menšie do vozov dá.
Ten človek ťažko pracoval,
a to som na ňom mal tak rád,
že sa nedal,
že sa nebál,
11.
Ranné slnko dávno,
skaly tu už bolo zohrialo,
sadol som si teda na ten hladký kameň,
a pozoroval nedbalo.
Pracovali v tomto lome statní chlapi,
samá šľacha, samí sval,
jak z vysokého brala ubývalo skál,
iba som sa divil,
iba som sa pozeral.
Mama prišla tiško za mnou,
12.
-„Ách tu si-ty môj tuláčik“,
prisadla si ku mne bližšie,
bo unavil ju slnka spať.
A já, už aj na klín som sa,
matke mojej usadal.
Vytrhla ma zo snou vtedy,
práve som sa chvíľu bál,
že vidim uja naposlady,
že zostanem s mamou sám.
-„Prechladneš a ochorieš mi,
ty môj malý hlupáčik“,
vtedy zrazu trúbka zvukom hlasným,

13.
 To obed majú chlapi z lomov,
 -„pod' synáček, pod' už domov,
 k obedu i tebe treba.
 Melence dnes veľmi dobré,
 s kúskom mäska čo máš rád,
 a z matky zeme čerstvý chleba,
 pod'...
 pod' sa domov napapať"
 -„A potom môžem opäť prísť"
 Skúsil som sa mamky hneď tam spýtať,
 -„na uja sa pozerat'?"
 -„Ój, ty srdiečko moje...
 a z citom jemným máličko,
 vtláčala mi bozky na líčko.
 -„Môžeš sa ísť opäť hrať,
 len nesmieš sa mi stratit' kdesi,
 v cudzom svete zatúlať.
 No pod'...
 Tamto čakajú ťa ,nože hľad',
 kamarátka,...kamarát'..."

14.
 A mňa túžba vrúca taká v duši pochytila,
 že musel som to nahlas tak tam povedať.
 Bože, ako veľmi ľúbil som ja vtedy,
 svoju milú dobrú mať.
 Radosť na ňu, i na uja sa,
 bolo vtedy pozerat'.
 -„Počkaj mami chvíľu krátku,
 počkaj ujo!
 Ukážem ti moju matku"!

v pokročili čas už pre mňa,
 opäť zasa šiel.
 Kam že len v tej,
 to z dreva izbe našej,
 toho uja schová.
 Aby som to len nezbadal.
 Aby som ho ,nedaj Bože,-nenašiel!
 Nu, a kde zdá sa, vojna krutá,
 pol rodiča vzala mi,
 to zrejme priazeň ruky osudu,
 a možno dobrá vôľa božia bola,
 k láske veru požehnaná,
 čo dieťaťi to vtedy,
 i k trucu zlým tým neprajníkom z dediny,
 za priehrštie v plnú náruč dala mi.

19.
 Sobotné ráno, najkrajší deň.
 čože sa stalo?
 Hneď vám to aj rozpoviem.
 Už od rána, veľké veci sa tu pripravujú.
 Prestierajú stoly, mysi,
 a neporiadky sa upratujú.
 A muzika nôt na tú nótu veselú,
 -koľko som to čakal-!
 -koľkú nócku prebdelú?-
 Šťastiečko našlo si, tú chalúpku našu malú,
 a odvalilo zo srdiečka matke mojej,
 tu ťažkú chladnú skalú.

20.
 Aj na raňajky,
 aj na obed,
 a pôjde s nami aj do kostola.
 Kde mamička moja s ujom,
 povedia si nahlas,
 -tak ako zákon volá,-
 -pred všetkými,-

15.
 Div divúci sa stal vtedy,
 a ja myslel som, že už dýcham naposledy.
 -„,To je ujo moja mamička"!-
 Ťažká bázeň udrela mi vtedy na líčka,
 a nepomohlo ani zavriet' oči,
 takú silnú som ja cítil,
 žiaru svetla slniečka.
 Predstavil sa mojej mame,
 neveril som že jej klame,
 všetko možné rozprával,
 a desiatou sa napchával.
 Mama pri ňom ticho sedí,
 mňa poslala na bok skál.
 Ujo viedol s mamou slovká,
 a ja som sa klidne hrál.

16.
 Dni za dňom vlečúc míňali sa,
 a ten ujo z toho lomu,
 s mamičkou častejšie vidali sa.
 A v dedine klebiet babských stolka,
 Čo mame mojej zrovna bolo ich ver netre-
 ba.
 Bo tie skôr, než dobrý skutok rozniesli sa.
 A hoc to nechápal som,
 tak pravdou v celku jest,
 že zlo, i prieky svetské v chalúpke,
 mali sme skôr od ľudí zlých,
 než ten, čo by teplý kúsok krajca chleba.

svoje áno.
 Najkrajší deň môjho života,
 to sobotné ráno.
 Iba štyri rôčky som mal,
 keď som sa v lome,
 na toho chlapa,
 -sta výjav šliach-
 s túžbou veľkou,
 pozeral.

21.
 A čo mám vravieť ešte?
 čo ešte spomínať?
 Aká šťastná je čil moja mať?
 Je!
 A ja?-
 Už veľký som.
 Iba prišiel som navštíviť si chalúpku.
 A môj lom.
 Tu stojím-
 na prahu lomu,
 dívam sa na skaľy,
 -„,KAMENŎLOMU"-
 S úsmevom na perách,
 jak všetko čas už vzal,
 zastavim vo dverách,
 -v tých našich-
 kde vtedy strach som mal,
 keď mama plakala.
 Toľkou biedou zdieraná.
 A ja tak túžil som jej zahnať v srdci,
 ten jej krutý,
 -ale ozaj krutý-
 žiaľ.

-Tak som sa o ňu veľmi bál,
 preto som v tých skalách vtedy,
 tak nebojácne stál.

17.
 -„,To bude tvoj nový ocko"?
 Deti sa ma pýtali.
 -„, Nevieť ešte,
 ale teraz aspoň vidím,
 mojej matke úsmev na tvári.
 Žiari ako hviezdíčka,
 keď vidí toho chlapa,
 ako kráča popred nás.
 Rumence jej vtedy usádza sa na líčka".
 Ach-tak som si to prial-
 -tako som to chcel-
 Všetci traja vedno spolu,
 usadnúť si doma k stolu.
 -Tak som to chcel-
 naliať lásku do srdca,
 ako víno čisté do priezračných skiel,
 vbodnúť nádej do srdiečka mamičky,
 ojej krásnej rozkvitnutej ružičke.

18.
 To čas plynul a dianie tohto deja,
 v skutku ani nie skutočného,
 si osud v čase zrejme,
 do vienk snád' na pamiatku povil iba.
 Bo ujo bol už býval u nás takmer ako
 doma,
 A na mamke mojej nedalo sa znať,
 že by zdala sa jej na tom,
 čo by sebestenja chyba.
 A ver vycítil som,
 i čo nechcené i nebadane,
 jako mamka šalela,
 keď napiť som sa schválne,

KALENÁR ZVOZU SEPAROVANÉHO ODPADU NA ROK 2017 BOŠANY			
JANUÁR	FEBRUÁR	MAREC	APRIL
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
MÁJ	JUN	JUL	AUGUST
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
SEPTEMBER	OKTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

ODVOZ PLASTOV   ODVOZ SKLA   ODVOZ PAPIERA   ODVOZ NOV. ORALOV
 * Vytrené komodity nemú byť znečistené zvyškami potravín, zemínou a pod.
 * PET fľaše, tetrapaky a papierové skatule musia byť stlačené.
 * Vrecia s odpadom je potrebné vyložiť ráno pred rodným domom na viditeľné miesto.
 Odvoz odpadu zabezpečuje EKO HUNKA, s.r.o., Chytrany

Zaujímavé internetové stránky
 obce:

www.bosany.sk

www.kinobosany.webnode.sk

www.skst-bosany.hlmj.eu

www.kstjavorbosany.webnode.sk

<https://zsbosany.edupage.org>

<https://zus-bosany.edupage.org>

Milan Železník